

ת"פ 3946/01/14 - מדינת ישראל נגד אילן קיקוזאשוילי

בתי המשפט

ת"פ 3946-01-14
25 יוני 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אילן קיקוזאשוילי ת.ז. 038384038

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - מאיר לחן

[פרוטוקול הושמט]

גמר דין

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון מהותי בכתב האישום בכך, שביום 31/12/13 בלילה, הגיע לביתו והבחין כי הרכב של בת זוגו, לודמילה קמינר חונה ובסמוך לו רכב אחר.

הוא גילה כי בת הזוג מארחת חברים, ביניהם חבר לשעבר שאול אזקאל. בשלב מסוים המתלוננת יצאה לחדר המדרגות ושוחח איתו אך הוא גידף אותה ואיים שישחת אותה וישבור לה את הפרצוף ויעלה לה ביוקר על כך שהיא נפרדת ממנו. אחרים התערבו ודרשו ממנו לעזוב והוא אכן עזב. אך גם לאחר מכן איים עליה באומרו שלא תצא, אם תצא לא יתן לה לחיות וכי יכולה להתלונן במשטרה ואיפה שהיא רוצה, היא לא מכירה אותו והיא עשתה את זה. כמו כן הוסיף ואיים שישחת אותה ואפילו אם יעצר וחזר ואיים לשחוט אותה על מה שעשתה מאחורי גבו והמשיך וגידף אותה ודרש שתתן למטה אחרת יעלה לה ביוקר. כן איים שיעקור את עיניה. בעקבות זאת שוטרים הגיעו למקום והפסיקו את התנהגות הנאשם ולקחו אותו למשטרה - עבירה אחת של איום.

הנאשם לא הורשע במסגרת ההסדר ונדחה לקבלת תסקיר.

מהתסקיר עולה כי הוא רווק בן 38, עובד כמציל. השלים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. לא גויס לצבא וקיבל פטור מסיבה כלכלית.

לפני כ- 10 שנים החל לעבוד בעיריית אשדוד כמציל. בשנת 2009 גם קיבל קביעות. למרות היציבות בתחום התעסוקה, הוא צבר חובות ומצבו הכלכלי ירוד. כפי הנראה נהג להמר, אך לדבריו כיום אינו מהמר והוא שלל נזקקות טיפולית. לדברי המתלוננת, ניתקה קשר איתו ואינה חוששת מפניו. לדבריה נתנה מכספי חסכוניותה ואפילו נטלה הלוואה כדי לסייע לו לסלק חובות, אך לא החזיר לה את הכסף, היא חשה לכן כעס ותסכול כלפיו. היא נפגעה וכיום היא מתקשה ליתן אמון בבן זוג.

כפי הנראה השניים התגורר יחדיו תקופה, הוא התכוון להינשא לה לדבריו, אך המתלוננת מציגה זאת באופן שונה, היא דרשה ממנו לעזוב את הבית. הוא חשד שיש לה קשר זוגי אחר.

לדברי הנאשם מצטער, מביעה חרטה ובושה. בשל הפער בתפישה של הזוגיות הנאשם חש בלבול וחוסר אונים וחווה את ההליך המשפטי והתנאים המגבילים בהם שוחרר באופן משברי ומרתיע.

שירות המבחן מתרשמים כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, למרות שבא מרקע משפחתי מורכב. כפי הנראה הנאשם מתקשה לנהל מערכות יחסים זוגיות, אולם כדי לא לפגוע במקום עבודתו, לאור התרשמותם כי ההליך היווה גורם מרתיע, ממליצים להימנע מהרשעה ולהסתפק בהתחייבות וצו של"צ בהיקף 140 שעות. כמו כן ממליצים להעמידו בצו מבחן לאחר שנתן הסכמתו לשתף עימם פעולה.

ב"כ המאשימה טען כי אין מקרה זה תואם תנאים שנקבעו בהלכת כתב.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, (פ"ד נ(3) 682) פסק בית המשפט העליון בעמ' 683 כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, מפי כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (פ"ד נד(3) 685, 689):

ההמנעות מן ההרשעה הופכת, כמובן, באופן תיאורטי לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר ... כאשר מדובר בשורה של עבירות חמורות ... הופך עניין התחליף לענישה המצויה, לנושא קשה עוד יותר ליישום".
[בר"ע 432/85, רומנו נ' מד"י, (תק-על 85 (3) 737)].

בבואו לשקול את האפשרות של הימנעות מהרשעה, מצווה בית המשפט לשקול גם את הצורך **בהרתעה אפקטיבית** של עבריינים אחרים, ואת האינטרס הציבורי (ע"פ 2083/96 הנ"ל בענין **כתב** (פד"י נ"ב (3, 337, 341); ע"פ 2669/00 הנ"ל בענין **פלוני**; ע"פ (מחוזי ת"א) 1134/94 הנ"ל, וע"פ 1356/94 **מדינת ישראל נ' ג'ורג'** (לא פורסם).

בעבירות חמורות, חייב בית המשפט **"להטביע חותם פליליות"** על ידי הרשעת נאשם, שאם לא כן עלול הוא להעביר מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" [ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**, (פ"ד מז(3) 821, 835)].

המשנה לנשיא, כבוד השופט ש' לוי, פרט **בהלכת כתב** (ע"פ 2083/96 הנ"ל), **קווים מנחים, שאינם ממצים, להימנעות מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, ואלו הם:**

(א) **האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;**

(ב) **מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;**

(ג) **מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;**

(ד) **מידת הפגיעה של העבירה באחרים;**

(ה) **הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;**

(ו) **האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?**

(ז) **יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתחרט עליה;**

(ח) **משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;**

(ט) **השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.** (שם, בעמ' 334).

מהאמור אם כן עולה, כי מספר תנאים מתמלאים במקרה זה, דהיינו, תנאי ראשון, שני, שישי, שביעי, שמיני ותשיעי.

שהרי מדובר בעבירה מסוג עוון, הקשר עם המתלוננת נותק, היא לא חוששת מפניו, ההתרשמות הינה ממעידה חד פעמית, הנאשם לוקח אחריות, מתחרט ומביע צער ומוכן להשתתף בהליך טיפולי. הרשעה תפגע בדימוי העצמי ותפגע בעבודתו בתור עובד עיריה.

לאור האמור, מצאתי להימנע מהרשעה ומאמצת את המלצת שירות המבחן ומטילה עליו את העונשים כדלקמן:

1. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה של איום במשך שנה מהיום.
אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 60 ימים.

2. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.
לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.
מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

3. אני מטילה על הנאשם לבצע 140 שעות שירות לתועלת הציבור במתנ"ס בית לברון באשדוד, בהיקף שלא יפחת מ- 3 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.
במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.
מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולהרשיעו, ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ז סיוון תשע"ד, 25/06/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

קלדנית : שרה